

Myltoft meget rigtigt sagde, er en del af vores mulighed for at udvikle det ideelle samfund faktisk, at alle er med, og det er jo lige præcis det, som det også drejer sig om for regeringen.

Det er faktisk også det, der er baggrunden for, at de afsnit om reel ligebehandling, om den gensidige respekt for hinanden er lagt ind i regeringsgrundlaget som en meget præcis vision, som gerne skulle realiseres i denne regerings levetid. Den bliver selvfølgelig lang, men jeg vil i hvert fald så godt give tilsagn om, at vi gerne vil have den vare leveret så hurtigt, som det overhovedet er muligt.

Jeg synes, at fru Lissa Mathiasen stillede rigtig gode spørgsmål, om det virkelig kan være rigtigt, at man nogle steder som handicappet kan opleve nogle uoverstigelige barrierer, som bare med nogen omtanke og nogen planlægning kunne være undgået, så der reelt kunne være skabt ligestilling.

Jeg synes også, fru Lissa Mathiasen meget rigtigt pegede på, at det kommer alle til gavn. Den anden del af handicappolitik er, at det ikke er noget, vi gør for nogle, det er noget, vi gør for os alle sammen, fordi det skaber en større mangfoldighed, et bedre demokrati, et bedre arbejdsmarked og et bedre kulturliv, når alle er med.

Fru Gyda Kongsted var inde på, at det var vigtigt, at bygningsreglementet var præcist og klart. Det er jeg meget enig i, og det er faktisk også sådan, at når det udvalg, som i øjeblikket sidder og arbejder med en tilgængelighedsstandard, er færdigt, vil den standard skulle indarbejdes i bygningsreglementet. Vi er jo gået over til, at det i højere grad er funktionskrav, der skal præciseres i bygningsreglementet, frem for nogle detaljerede regler, som måske samlet set kan være noget uoverskuelige og uklare, så dem går vi væk fra. Så det er jeg meget enig i.

Sådan som jeg har fået det oplyst, er arbejdet ikke helt færdigt endnu, men det er ved at blive færdigt. Og inden det endelige bygningsreglement med de præciseringer, som fru Gyda Kongsted gav udtryk for at også Venstre ønsker, er færdigt, vil der selvfølgelig være en høring i de relevante handicaporganisationer. Samtidig vil der være en høring i byggeriets organisationer, for det er jo lige så vigtigt, at byggeriets organisationer faktisk forstår, at det her er noget, som vi mener alvorligt, og at det derfor skal ind i bygningsreglementet.

Til hr. Jens Heimbürger vil jeg godt sige, at jeg var glad for hans meget klare tilkendegivel-

se om, at Venstre støtter, at regelsættet skal håndhæves. For regelsættet om lige adgang for alle er altså ikke noget, man kan springe op og falde ned på, og det er baggrunden for, at vi nu henvender os til Kammeradvokaten for netop at få præciseret, at der skal falde brænde ned, hvis man ikke overholder reglerne.

Det er selvfølgelig ikke, fordi vi er vilde med, at der skal være så store bødestraffe som muligt, og at der skal gives så mange bøder som muligt. Det er det i og for sig ikke; det er, fordi vi gerne vil have, at sanktionssystemet skal være så skrappt, at det virker forebyggende, så der ikke er nogen, der falder for fristelsen til at springe over, hvor gærdet er lavest, og måske nøjes med – som en af ordførerne var inde på – at lade noget af det sive ind, så det alligevel kommer med, eller ikke får noget med, som måske burde have været med.

Så mere retshåndhævelse og højere bøder, det vil vi faktisk meget gerne have præciseret – ikke bare for at der skal gives bøder, men for at det skal virke præventivt, så der altså ikke er nogen, der falder for fristelsen til at springe over, hvor gærdet er lavest.

Spørgsmålet om dispensationer synes jeg også lige vil nævne her. Dét er det vigtigt at få lavet regelsættet for, hvornår der kan gives dispensationer sådan, at det bliver præcist og klart, og det vil sige, at de skønsmuligheder, som kommunerne har med hensyn til, om de i et konkret tilfælde kan give en dispensation eller ikke, skal indsnævres og være klart og præcist. Med andre ord skal man ikke kunne give dispensationer med, jeg havde nær sagt løs hånd. Det er der nu heller ikke mange kommuner der gør, vil jeg så sige. Men der er, som fru Lissa Mathiasen sagde det, tale om en dispensationsprocent på omkring 13. Så der gives altså dispensationer, som man måske godt kunne være foruden, og det er baggrunden for, at dispensationsmulighederne skal strammes lidt op.

Det var noget af det samme, fru Pernille Frahm var inde på. Og jeg takker selvfølgelig for rosen fra fru Pernille Frahm, og selv om den var svær at få afleveret, tager jeg det alligevel til indtægt for, at den var alvorligt ment. Og så vil jeg selvfølgelig være så meget mere forpligtet til at leve op til de mange forventninger, der ligger i redegørelsen. For det er klart, at hvis vi kommer med nogle forslag, som vi gerne vil gå i gang med, og vi i dag kan konstatere, at vi har det samlede Folketing bag os, så skaber det jo en særdeles stærk forpligtelse til mig om også